

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
«ОДЕСЬКА ЮРИДИЧНА АКАДЕМІЯ»**

Кафедра економіки та менеджменту

**ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК
СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ**

МАТЕРІАЛИ

**XIV Всеукраїнської наукової конференції
здобувачів вищої освіти та вчених**

м. Одеса, 21 листопада 2025 року

**Одеса
2025**

Організатори: Національний університет «Одеська юридична академія», кафедра економіки та менеджменту.

Укладачі:

Кібік Ольга Миколаївна – доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Котлубай Вячеслав Олексійович – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія»;

Капустян Ірина Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та менеджменту Національного університету «Одеська юридична академія».

Економіко-правовий розвиток сучасної України : матеріали XIV Всеукр. наук. конф. здобувачів вищої освіти та вчених, м. Одеса, 21 листопада 2025 р. / за ред. д.е.н., проф. О.М. Кібік. Одеса : НУ «ОЮА», 2025. 262 с.

DOI: 10.32837/11300.31015

Думка укладачів може не збігатись з думкою авторів матеріалів. Відповідальність за зміст матеріалу несе автор. Відповідальність за порушення принципів академічної доброчесності несе автор.

Стрижак К.О.	
Роль цифрових двійників у підвищенні ефективності управлінських рішень	87
Тітієвський В.О.	
Гейміфікація в управлінні мотивацією проєктних команд.....	89
Голота Д.	
Адаптивні моделі управління проєктними командами в умовах нестабільності	92
Кобилян А.Д.	
Впровадження проєктного менеджменту для стимулювання розвитку та післявоєнного відновлення українських громад.....	94
Жеребчук М.Б.	
Інноваційні інструменти управління ризиками у проєктах сталого розвитку	97
Індач Ю.О.	
Інтеграція принципів ESG у процес реалізації бізнес-проєктів	100
Топал А.Ю.	
Управління ресурсами проєктів в умовах економічної нестабільності	105
Заставнюк Я.А.	
Актуальні проблеми менеджменту в умовах інноваційного розвитку економіки	108
Капелюш А.О.	
Оптимізація витрат як складова системи ефективного менеджменту	109
Сальнікова М.С.	
Особливості мотивації та стимулювання праці персоналу	111
Муренко М.С.	
Роль менторингу та коучингу у формуванні управлінської культури сучасного менеджера	114
Павлушинська А.Д.	
Стратегічні механізми адаптації та фінансової стійкості бізнесу в умовах воєнного конфлікту	117
Плачинда А.П.	
Вплив штучного інтелекту на продуктивність компаній умовах цифрової трансформації	120
Чув'юрова К.І.	
Інноваційні підходи в менеджменті для підвищення ефективності організацій у цифровій економіці.....	123

Таким чином, впровадження проєктного менеджменту є стратегічною необхідністю та фундаментом для перетворення місцевого самоврядування на інноваційний хаб, здатний забезпечити стале відновлення та інтеграцію України у європейський простір.

Література

1. U-LEAD with Europe. *U-LEAD*. URL: <https://u-lead.org.ua/> (дата звернення: 5.11.2025).
2. Проєктний менеджмент для територіальних громад: основні пріоритети в контексті перспектив повоєнної модернізації - Мережа UPLAN. *Мережа UPLAN*. URL: <https://surl.li/ngfewy> (дата звернення: 5.11.2025).
3. Проєктний менеджмент у місцевих радах: чому його варто впроваджувати. *Децентралізація в Україні*. URL: <https://decentralization.ua/news/15604>.
4. Світлична Т. Сутність та роль застосування проєктного підходу в діяльності органів місцевого самоврядування. Публічне управління XXI століття: нові виклики і трансформації в умовах війни. Харків, 2024. С. 270–277.
5. Сидорак Р. Особливості проєктної діяльності територіальних громад. Перспективи регіонального та місцевого розвитку: матер. 3-ї конф. молодих уч. Львів, 2024. С. 40–42.

Жеребчук М.Б.,

здобувачка 1-го курсу магістратури

факультету судового та міжнародного права,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ІННОВАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ У ПРОЄКТАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Сталий розвиток у XXI столітті став не лише глобальною концепцією, а й практичною необхідністю для будь-якої держави та бізнесу. Реалізація проєктів сталого розвитку вимагає ефективного управління ризиками, оскільки вони мають довгостроковий характер, міждисциплінарну структуру та значну залежність від екологічних, політичних, соціальних факторів. Традиційні інструменти ризик-менеджменту, побудовані на оцінці ймовірності та наслідків, дедалі частіше

демонструють свою обмеженість у складному та динамічному середовищі. Це спонукає до пошуку нових, інноваційних рішень, що забезпечать виявлення ризиків, їхнє прогнозування, попередження та трансформацію в можливості.

В сучасному проєктному менеджменті все частіше застосовуються цифрові та когнітивні інструменти управління ризиками. Вони базуються на використанні великих даних, аналітичних платформ і штучного інтелекту. Такі технології дозволяють моделювати сценарії розвитку подій, виявляти приховані взаємозв'язки між ризиками та створювати карти ризиків у режимі реального часу. Наприклад, у сфері енергетичних і екологічних проєктів впровадження систем моніторингу на основі сенсорів дозволяє відстежувати екологічні параметри та прогнозувати потенційні загрози, пов'язані зі зміною клімату або технічними збоями [1, 3].

Іншим прикладом інноваційного підходу є поєднання традиційних інструментів, таких як SWOT- та PEST-аналіз, з імітаційним моделюванням ризикових сценаріїв [5]. Це дозволяє створювати динамічні моделі, які враховують непередбачуваність зовнішнього середовища. Для проєктів сталого розвитку це особливо важливо, оскільки вони реалізуються у контексті постійних змін – від кліматичних викликів до трансформації регуляторних норм. Моделювання ризиків дає можливість керівнику проєкту завчасно розробляти стратегії реагування та формувати адаптивний план управління.

Варто відзначити важливість залучення стейкхолдерів до процесу управління ризиками. В інноваційних підходах активно використовуються такі методи, як ризик-хакатони або спільні сесії прогнозування, коли представники громад, бізнесу, наукових установ і державних структур беруть участь у виявленні ризиків і формуванні рішень [4]. Зазначене дозволяє отримати ширший спектр бачення потенційних проблем і підвищує якість управлінських рішень. Залучення зацікавлених сторін також формує довіру до проєкту та сприяє його соціальній прийнятності – одному з ключових критеріїв сталого розвитку.

Окрему роль у сучасному ризик-менеджменті відіграють концепції «відповідальних інновацій». Тобто, управління ризиками має виходити за межі технічних чи фінансових аспектів і враховувати етичні, соціальні та екологічні

наслідки [2]. Впровадження технологій без урахування принципів сталого розвитку саме по собі може створювати нові ризики - соціальні напруження, нерівність, деградацію довкілля. Тому в проєктах сталого розвитку інноваційні рішення повинні бути не лише ефективними, а й «відповідальними» - прозорими, інклюзивними та орієнтованими на довгострокову користь для суспільства. Такий підхід змінює роль керівника проєкту – він стає не лише адміністратором, а й модератором етичного вибору.

Інноваційним інструментом, який може стати ефективним у проєктному управлінні сталого розвитку, є створення «дашбордів сталого розвитку» - цифрових панелей, що візуалізують ключові ризики та індикатори сталого розвитку [4]. Вони можуть інтегрувати дані про викиди CO₂, енергоспоживання, соціальну залученість, використання ресурсів тощо. Така інтеграція дозволяє контролювати ризики та вимірювати рівень сталого розвитку проєкту в реальному часі, що робить управління прозорішим та ефективнішим.

В українських реаліях застосування таких інструментів може стати важливим кроком до модернізації підходів до управління проєктами. Враховуючи складне зовнішнє середовище, зокрема вплив воєнних ризиків, економічної нестабільності та обмеженого фінансування, інтеграція цифрових систем ризик-менеджменту дозволить підвищити прогнозованість і стійкість національних проєктів. Україна має потенціал стати лабораторією інноваційних рішень у сфері ризик-менеджменту, адаптуючи міжнародні практики до власного контексту та створюючи нові моделі управління, які базуються на гнучкості, технологічності та відкритості.

Таким чином, інноваційні інструменти управління ризиками у проєктах сталого розвитку не лише підвищують ефективність реалізації проєктів, але й формують нову культуру проєктного менеджменту. Вони дозволяють перейти від реактивного реагування до проактивного планування, підвищити рівень довіри між учасниками проєкту та забезпечити його довгострокову стійкість. Саме інновації у сфері управління ризиками є основою для реалізації глобальних цілей сталого розвитку та гарантією конкурентоспроможності сучасних організацій.

Література

1. Chatterjee S, Chaudhuri R, Vrontis D, Thrassou A. Impacts of big data analytics adoption on firm sustainability performance. *Qual Res Financ Mark*. 2023. 15(4). 589-607.

2. Responsible Innovations as Tools for the Management of Financial Risks to Projects of High-Tech Companies for Their Sustainable Development . E. G. Popkova et al. *Risks*. 2024.

3. Д. Д. Соколов. Екологічний моніторинг з використанням безпроводних сенсорних мереж: розроблення та експерименти. *Radioelectronic and computer systems*. 2019. № 3. С. 40–47.

4. Національний фонд досліджень України. Звіт про діяльність національного фонду досліджень України за 2022 рік. URL: https://nrfu.org.ua/wp-content/uploads/2023/04/zvit-2022-finalnyj_merged-2.pdf.

5. Станасюк Н. Бізнес-процеси як об'єкт імітаційного моделювання. *Економіка та суспільство*. 2025. № 71. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-135>.

Індач Ю.О.,

здобувачка I-го курсу магістратури

факультету судового та міжнародного права,

Національний університет «Одеська юридична академія»

ІНТЕГРАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ESG У ПРОЦЕС РЕАЛІЗАЦІЇ БІЗНЕС-ПРОЄКТІВ

У сучасному бізнес-середовищі концепція відповідального управління, що охоплює екологічну, соціальну та управлінську відповідальність, стає важливим чинником успішної реалізації бізнес-проектів. Інтеграція принципів ESG (Environmental, Social, Governance) у проектну діяльність організацій виходить за межі репутаційної складової, перетворюючись на стратегічний інструмент, що забезпечує стійкість до ризиків, підвищує довіру інвесторів і сприяє створенню довгострокової цінності проектів.